

JEDNACÍ ŘÁD ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

VE ZNĚNÍ ROZHODNUTÍ KOLEGIA ÚŘADU EVROPSKÉHO
VEŘEJNÉHO ŽALOBCE Č. 003/2020 ZE DNE 12. ŘÍJNA 2020 A
POZMĚNĚNÝ A DOPLNĚNÝ ROZHODNUTÍM KOLEGIA ÚŘADU
EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE Č. 085/2021 ZE DNE 11.
SRPNA 2021 A ROZHODNUTÍM KOLEGIA ÚŘADU EVROPSKÉHO
VEŘEJNÉHO ŽALOBCE Č. 026/2022 ZE DNE 29. ČERVNA 2022¹

Kolegium Úřadu evropského veřejného žalobce,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „nařízení“), a zejména na článek 21 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vypracovaný evropským nejvyšším žalobcem;

vzhledem k těmto důvodům:

Podle čl. 21 odst. 1 nařízení se organizace práce Úřadu řídí jeho jednacím řádem.

Ustanovení čl. 21 odst. 2 nařízení stanoví, že jakmile bude Úřad zřízen, vypracuje evropský nejvyšší žalobce neprodleně návrh jednacího řádu Úřadu, který přijímá kolegium dvoutřetinovou většinou hlasů.

Evropský nejvyšší žalobce předložil kolegiu návrh jednacího řádu Úřadu.

Kolegium projednalo návrh vypracovaný evropským nejvyšším žalobcem na zasedáních dne 29. září 2020, 30. září 2020, 5. října 2020 a 12. října 2020,

¹ Toto konsolidované znění jednacího řádu se vypracovává pouze pro informativní účely k usnadnění čtení tohoto řádu. Body odůvodnění uvedené v rozhodnutí kolegia Úřadu evropského veřejného žalobce č. 085/2021 ze dne 11. srpna 2021 lze nalézt v příloze tohoto konsolidovaného znění. Nabyde platnosti dva měsíce po přijetí rozhodnutí kolegia č. 026/2022 ze dne 29. června 2022.

PŘIJALO TENTO JEDNACÍ ŘÁD:

Hlava I: OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1: Oblast působnosti

1. V souladu s čl. 21 odst. 1 nařízení² se tímto jednacím řádem řídí organizace práce Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „Úřad“).
2. Tento řád doplňuje ustanovení nařízení. Je závazný pro ústředí, zaměstnance Úřadu a evropské pověřené žalobce. Úřad v případě potřeby zajistí, aby se tímto jednacím řádem řídily osoby, které nejsou zaměstnanci Úřadu, ale pracují pod jeho vedením a které poskytly členské státy s cílem umožnit Úřadu výkon jeho funkcí podle nařízení.

Článek 2: Jazykový režim

1. Pracovní jazyk pro operativní a administrativní činnosti se používá ve všech vnitřních aktech, rozhodnutích a v dokumentech vypracovaných Úřadem, při veškeré formální komunikaci v rámci ústředí, mezi ústředím a evropskými pověřenými žalobci a mezi evropskými pověřenými žalobci nacházejícími se v různých členských státech.
2. Sdělení, akty nebo rozhodnutí Úřadu určené orgánům, institucím a jiným subjektům Evropské unie se vypracují v pracovním jazyce pro operativní a administrativní činnosti. Ve vztazích se Soudním dvorem Evropské unie se spolu s angličtinou používá francouzština.
3. Komunikace s osobami zapojenými do trestního řízení, jako jsou podezřelé nebo obviněné osoby, oběti a svědci, nebo s jinými třetími stranami probíhá v jazyce požadovaném v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy trestního práva procesního a případně v souladu s příslušnými právními předpisy EU nebo mezinárodními právními předpisy v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech. V případě potřeby je ke sdělení přiložen překlad do jazyka, kterému adresát rozumí.

² Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1–71 (dále jen „nařízení“).

4. Evropští pověřeni žalobci zajistí, aby akty týkající se vyšetřování trestných činů, která provádějí a která jsou zásadní pro to, aby ústředí mohlo plnit své úkoly podle nařízení, byly zpřístupněny v pracovním jazyce Úřadu, případně v souhrnné formě, a byly zahrnuty v průběžné zprávě podle článku 44.

Článek 3: Způsob překládání

1. U překladů týkajících se případů a naléhavých administrativních překladů nezbytných pro fungování Úřadu v souladu s článkem 2 hledá Úřad vhodná řešení, jejichž cílem je zajistit, aby byly dodány vysoce kvalitní a rychlé překlady v rámci bezpečného prostředí.
2. U administrativních překladů, které nejsou naléhavé, se využije Překladatelské středisko pro instituce EU.
3. Způsob překládání musí být v souladu s požadavky na ochranu osobních údajů a povinností Úřadu zajistit jejich dodržování.

Hlava II: ORGANIZAČNÍ ZÁLEŽITOSTI

Kapitola 1: Kolegium

Článek 4: Předsedající

1. Zasedáním kolegia předsedá evropský nejvyšší žalobce.
2. V případě potřeby pověří evropský nejvyšší žalobce jednoho z náměstků evropského nejvyššího žalobce, aby v jeho nepřítomnosti předsedal zasedání kolegia.
3. V nepřítomnosti evropského nejvyššího žalobce a dvou náměstků předsedá zasedání kolegia věkově nejstarší evropský žalobce.

Článek 5: Výkon obecného dohledu

1. Pro účely čl. 9 odst. 2 nařízení může kolegium kromě informací poskytovaných v souladu s nařízením kdykoli požadovat informace o činnostech Úřadu.
2. Informace o obecných otázkách týkajících se jednotlivých případů jsou kolegiu poskytovány anonymně a pouze v rozsahu nezbytném pro účely čl. 9 odst. 2 nařízení.

Článek 6: Strategická a politická rozhodnutí

Na návrh evropského nejvyššího žalobce stanoví kolegium priority Úřadu a jeho politiku v oblasti vyšetřování a trestního stíhání.

Článek 7: Zasedání

1. V souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení pořádá kolegium řádná zasedání alespoň jednou za měsíc, pokud kolegium nerozhodne jinak. Evropský nejvyšší žalobce může kdykoli svolat mimořádné zasedání.
2. Na žádost nejméně sedmi členů kolegia svolá evropský nejvyšší žalobce mimořádné zasedání nejpozději do deseti dnů od jejich žádosti.
3. Zasedání kolegia svolává evropský nejvyšší žalobce, který stanoví den a čas těchto zasedání.
4. Zasedání kolegia se konají v prostorách Úřadu. Pokud to okolnosti vyžadují, může evropský nejvyšší žalobce svolat zasedání kolegia prostřednictvím videokonference. Pokud není fyzická přítomnost jednoho nebo více členů kolegia na zasedáních svolaných v prostorách Úřadu možná, může předseda povolit, aby se účastnili na dálku.
5. Evropský nejvyšší žalobce připraví předběžný pořad jednání každého zasedání. Kterýkoli člen kolegia a správní ředitel může evropskému nejvyššímu žalobci navrhnout body k zařazení na předběžný pořad jednání. Pořad jednání zahrnuje body požadované nejméně

sedmi členy kolegia a otázky navržené stálou komorou v souladu s článkem 21. Předběžný pořad jednání zašle tajemník kolegia spolu s veškerými podpůrnými dokumenty všem členům kolegia nejméně jeden týden před zasedáním. Příslušné podpůrné dokumenty budou poskytnuty rovněž osobám, které nejsou členy kolegia, ale které byly přizvány k účasti v konkrétních bodech. Při svolání mimořádného zasedání lze předběžný pořad jednání a podpůrné dokumenty zaslat v kratším čase.

6. Na začátku každého zasedání kolegium schválí pořad jednání. Naléhavé záležitosti, které nebyly zařazeny na předběžný pořad jednání, může k projednání a hlasování navrhnout předseda zasedání nebo kterýkoli člen kolegia a mohou být na pořad jednání zařazeny za předpokladu, že kolegium nevznese námitky.

7. Pokud jde o účast osob, které nejsou členy kolegia:

- a) správní ředitel se účastní zasedání kolegia při projednávání rozpočtových, personálních a jiných administrativních záležitostí a může být přizván evropským nejvyšším žalobcem k účasti na zasedáních kolegia, na nichž se projednávají strategické a politické záležitosti;
- b) další zaměstnanci a jakákoli jiná osoba, jejíž názor může být přínosný, se mohou zasedání účastnit na základě pozvání evropského nejvyššího žalobce nebo z podnětu kteréhokoli člena kolegia.

Článek 8: Usnášeníschopnost a hlasování

1. Pro účely čl. 9 odst. 5 nařízení je kolegium usnášeníschopné k přijímání rozhodnutí, jsou-li přítomny dvě třetiny členů kolegia. Není-li kolegium usnášeníschopné, může předseda rozhodnout o pokračování zasedání, aniž by byla přijata jakákoli formální rozhodnutí. Příslušné body pořadu jednání mohou být projednány na příštím zasedání kolegia nebo písemným či zjednodušeným písemným postupem.

2. Výjimečně, není-li účast na dálku možná, může evropský žalobce, který se nemůže zasedání kolegia účastnit, dát jinému evropskému žalobci plnou moc, aby hlasoval jeho

jménem. Hlasy na základě plné moci nelze brát v úvahu při stanovení usnášeníschopnosti podle odstavce 1.

3. Evropský žalobce, který k hlasování využije plné moci, písemně oznámí tajemníkovi kolegia totožnost osoby, které plnou moc udělil, body pořadu jednání, pro něž je plná moc platná, a veškerá případná omezení týkající se hlasování prostřednictvím této plné moci. Plná moc k hlasování je platná pouze pro body pořadu jednání, pro které byla udělena.

4. Předseda vyzve k hlasování o bodu na pořadu jednání, pokud se domnívá, že záležitost byla dostatečně projednána.

5. Hlasuje se zvednutím ruky, elektronicky nebo jmenovitě, pokud je hlasování zvednutím ruky zpochybněno. V rozhodnutích přijatých kolegiem se neuvádí rozdělení hlasů.

6. Rozhodnutí přijímaná prostou většinou v souladu s nařízením se považují za přijatá, pokud nejvyšší počet odevzdaných hlasů pro jakýkoli bod přesáhne druhý nejvyšší počet.

Článek 9: Písemný postup pro přijímání rozhodnutí kolegia

1. V naléhavých případech, kdy rozhodnutí nemůže být odloženo a je požadováno před svoláním kolegia, může evropský nejvyšší žalobce uplatnit písemný postup.

2. Evropský nejvyšší žalobce poskytne členům kolegia na odpověď nejméně tři pracovní dny ode dne, kdy byl návrh rozhodnutí odeslán elektronickou cestou. Ve výjimečných případech může evropský nejvyšší žalobce rozhodnout o kratší době, ale ne kratší než celý pracovní den.

3. Návrh rozhodnutí, které má být přijato písemným postupem, nelze měnit a musí být schválen nebo zamítnut v plném rozsahu. V případě, že ve stanovené lhůtě není doručena odpověď, má se za to, že se příslušný člen kolegia zdržel hlasování.

4. Rozhodnutí je přijato, pokud písemně odpověděly alespoň dvě třetiny členů kolegia a bylo dosaženo požadované většiny hlasů.

5. V případech, kdy není dosaženo požadované usnášeníschopnosti nebo požadované většiny hlasů, může evropský nejvyšší žalobce písemný postup zahájit znovu nebo věc předložit na následujícím zasedání kolegia.
6. Evropský nejvyšší žalobce potvrdí, že písemný postup byl dokončen. Za tímto účelem se členům kolegia zašle oznámení, které výsledek rozhodnutí formalizuje.

Článek 10: Zjednodušený písemný postup pro přijímání rozhodnutí kolegia

1. V případě rozhodnutí, která se v souladu s nařízením přijímají prostou většinou a která jsou považována za méně podstatná, může Evropský nejvyšší žalobce uplatnit zjednodušený písemný postup.
2. Evropský nejvyšší žalobce poskytne členům kolegia na odpověď nejméně tři pracovní dny ode dne, kdy byl návrh rozhodnutí odeslán elektronickou cestou. Ve výjimečných případech může evropský nejvyšší žalobce rozhodnout o kratší době, ale ne kratší než celý pracovní den.
3. Návrh rozhodnutí, které má být přijato zjednodušeným písemným postupem, nelze měnit a musí být schválen nebo zamítnut v plném rozsahu. V případě, že ve stanovené lhůtě není doručena odpověď, má se za to, že příslušný člen kolegia hlasoval ve prospěch návrhu.
4. Evropský nejvyšší žalobce potvrdí, že zjednodušený písemný postup byl dokončen. Za tímto účelem se členům kolegia zašle oznámení, které výsledek rozhodnutí formalizuje.
5. Pokud jeden nebo více členů kolegia vznese proti zjednodušenému písemnému postupu námitku, považuje se posuzovaná záležitost za neschválenou.

Článek 11: Postup přijímání pokynů

1. Za účelem přijetí pokynů uvedených v čl. 10 odst. 7, čl. 24 odst. 10, čl. 27 odst. 8, čl. 34 odst. 3 a čl. 40 odst. 2 nařízení ze strany kolegia se použijí níže uvedená pravidla.

2. Návrhy na přijetí nebo změnu pokynů mohou být kolegiu předloženy evropským nejvyšším žalobcem nebo skupinou nejméně sedmi evropských žalobců a musí být sděleny všem členům kolegia nejméně patnáct dní před zasedáním kolegia, na jehož pořad jednání byl příslušný bod zařazen.
3. Odchylně od čl. 8 odst. 1 platí, že při přijímání rozhodnutí podle tohoto článku je kolegium usnášeníschopné, jsou-li přítomny čtyři pětiny členů kolegia.
4. Články 9 a 10 se nepoužijí na rozhodnutí přijatá podle tohoto článku.
5. Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto článkem jsou zveřejněna na webových stránkách Úřadu.

Článek 12: Vyloučení veřejnosti a důvěrnost

Aniž je dotčen čl. 7 odst. 4, konají se zasedání kolegia s vyloučením veřejnosti a diskuse jsou důvěrné.

Článek 13: Tajemník kolegia

1. Evropský nejvyšší žalobce určí tajemníka kolegia z řad zaměstnanců Úřadu.
2. Tajemník kolegia pracuje pod dohledem evropského nejvyššího žalobce a je mu nápomocen při přípravách zasedání kolegia.

Článek 14: Zápisy ze zasedání

1. Do dvou pracovních dnů po každém zasedání a po schválení předsedou rozešle tajemník kolegia seznam rozhodnutí přijatých kolegiem.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, tajemník kolegia pořizuje z každého zasedání kolegia zápis.

3. V zápisech ze zasedání kolegia se uvedou alespoň jména zúčastněných osob, shrnutí rozprav a přijatých rozhodnutí, a to bez uvedení rozdělení hlasů.
4. Návrh zápisu rozešle evropský nejvyšší žalobce členům kolegia ke schválení na následujícím zasedání kolegia. Jakmile je zápis přijat, evropský nejvyšší žalobce a tajemník kolegia jej podepíší a založí do spisu.

Kapitola 2: Stálé komory

Článek 15: Rozhodnutí o stálých komorách

1. Počet stálých komor, jakož i rozdělení pravomocí mezi stálými komorami a způsob přidělování případů, se stanoví rozhodnutím o zřízení stálých komor a přidělování případů (dále jen „rozhodnutí o stálých komorách“) přijatým kolegiem na návrh evropského nejvyššího žalobce.
2. K návrhu evropského nejvyššího žalobce se přikládá odůvodnění.
3. Rozhodnutí o stálých komorách stanoví procedurální opatření pro zasedání stálých komor.
4. Rozhodnutí o stálých komorách se zveřejní v Úředním věstníku a na internetových stránkách Úřadu.

Článek 16: Složení

1. Složení každé stálé komory se stanoví rozhodnutím (dále jen „rozhodnutí o složení stálých komor“) kolegia na návrh evropského nejvyššího žalobce.
2. Každý evropský žalobce je stálým členem alespoň jedné stálé komory.
3. Přidělení evropského žalobce jako stálého člena více než jedné stálé komory musí být řádně odůvodněno s přihlédnutím k pracovní zátěži evropského žalobce.

4. Rozhodnutí o složení stálých komor zohlední současnou a očekávanou pracovní zátěž evropských žalobců a potřebu zajistit účinné fungování Úřadu.

Článek 17: Jmenování předsedů

1. Evropský nejvyšší žalobce nebo náměstek evropského nejvyššího žalobce předsedají stálým komorám, jichž jsou stálými členy.
2. Mimo případ uvedený v odstavci 1 je předseda jmenován rozhodnutím o složení komory.

Článek 18: Dočasné nahrazení předsedů

1. Pokud bude nutné nahradit předsedu stálé komory z důvodu jeho dočasné neschopnosti plnit své povinnosti, evropský nejvyšší žalobce stanoví po konzultaci s náměstkem evropského nejvyššího žalobce vhodná opatření odchylně od rozhodnutí o složení stálých komor. Tato opatření zohlední potřebu zajistit kontinuitu působení stálých komor.
2. Dobu trvání těchto dočasných opatření stanoví evropský nejvyšší žalobce.
3. Tato opatření jsou sdělena kolegiu a vstupují okamžitě v platnost.

Článek 19: Přidělování případů

1. Rozhodnutí o stálých komorách stanoví systém přidělování případů stálým komorám. Systém je založen na náhodném a automatickém přidělování případů stálým komorám, jejichž stálí členové nezahrnují dohlížejícího evropského žalobce, podle pořadí zaznamenání každého nového případu a zajišťuje rovnoměrné rozložení pracovní zátěže mezi stálé komory. Příklad se náhodně přidělí stálé komoře okamžitě po svém zaznamenání. Pro účely evokace se případ náhodně přidělí stálé komoře, jejíž zasedání je naplánováno v období mezi třetím a pátým dnem po zaznamenání případu.

2. Systém stanovený v odstavci 1 musí být navržen tak, aby vylučoval možnost přidělit případ stálé komoře, jejímž stálým členem je dohlízející evropský žalobce.
3. Rozhodnutí o stálých komorách může dále obsahovat pravidla zajišťující účinné fungování Úřadu a rovnoměrné rozložení pracovní zátěže mezi stálé komory, která evropskému nejvyššímu žalobci výjimečně umožní přijmout opatření, pokud pracovní zátěž jedné stálé komory výrazně převyšuje zátěž komor ostatních. Tato opatření mohou mimo jiné zahrnovat dočasné pozastavení přidělování nových případů stálé komoře na dobu určitou. O každém takovém opatření informuje Evropský nejvyšší žalobce kolegium.
4. Odchylně od zásady náhodného a automatického přidělování a za účelem zajištění účinného fungování Úřadu může rozhodnutí o stálých komorách stanovit, že určité kategorie případů, zejména s ohledem na druh vyšetřovaného trestného činu nebo okolnosti trestného činu, jsou přidělovány konkrétní stálé komoře.

Článek 20: Pravomoc v konkrétním případě a předání případu

1. Jakmile je případ přidělen stálé komoře, příslušná komora dohlíží na vyšetřování a stíhání související s tímto případem a řídí jej, dokud záležitost není s konečnou platností vyřízena. Tím není dotčeno použití pravidel o předávání případů mezi stálými komorami v souladu s článkem 51.
2. Evropský nejvyšší žalobce může z vlastního podnětu nebo na žádost stálé komory po konzultaci se stálou komorou, které byl případ přidělen, předat případ jiné stálé komoře, pokud existují spojitosti mezi individuálními případy přidělenými jiným stálým komorám nebo pokud jde o opakující se tematiku.
3. Evropský nejvyšší žalobce může také po konzultaci se stálou komorou, které byl původně případ přidělen, předat případ stálé komoře určené podle čl. 19 odst. 4, ať už z vlastního podnětu, nebo na žádost stálé komory, pokud měl být takový případ podle rozhodnutí o stálých komorách původně přidělen specializované stálé komoře nebo v případě, že v průběhu trestního řízení vyvstane potřeba případ předat.

4. Ve výjimečných případech, pokud to vyžadují mimořádné naléhavé důvody, může evropský nejvyšší žalobce dočasně přidělit případ jiné stálé komoře, a to na období nepřesahující 10 dnů. Evropský nejvyšší žalobce může formou rozhodnutí s odůvodněním prodloužit dobu dočasného přidělení o stejné časové období. Jakmile tato lhůta uplyne, dočasné přidělení skončí a případ se vrátí do působnosti stálé komory, již byl předtím přidělen.

5. Evropský nejvyšší žalobce informuje kolegium o veškerých opatřeních přijatých v souladu s odstavcem 2 s uvedením důvodů pro předání případu.

Článek 21: Informace pro kolegium

1. Předseda každé stálé komory písemně informuje kolegium, pro účely článku 5 a s ohledem na postupy popsané v uvedeném článku, o otázkách vyplývajících z práce komory, které mohou být relevantní pro práci Úřadu jako celku nebo ve vztahu k jednotě, účinnosti a soudržnosti politiky Úřadu v oblasti trestního stíhání.

2. Každá stálá komora může prostřednictvím svého předsedy předložit kolegiu písemný návrh k projednání konkrétních otázek souvisejících s uplatňováním politiky Úřadu v oblasti trestního stíhání nebo jiných příslušných pokynů týkajících se konkrétních otázek vyplývajících z práce stálé komory.

Článek 22: Oznamovací povinnosti

1. Předseda každé stálé komory po konzultaci se stálými členy předloží kolegiu každý rok písemnou zprávu o činnostech stálé komory. Vzor zprávy a lhůtu pro předložení stanoví evropský nejvyšší žalobce.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 obsahuje alespoň tyto informace:

- a) pracovní zátěž stálé komory včetně počtu nově přicházejících případů, počtu a typu přijatých rozhodnutí;

- b) důvody pro odložení případů v souladu s čl. 39 odst. 1 písm. a) až g) nařízení;
- c) rozhodnutí přijatá za účelem uplatnění zvláštního způsobu řízení v souladu s článkem 40 nařízení;
- d) rozhodnutí přijatá v souladu s čl. 27 odst. 8, čl. 34 odst. 2 a čl. 34 odst. 3 nařízení;
- e) použití písemného postupu v souladu s článkem 24;
- f) jakékoli další záležitosti související s činnostmi stálé komory, o nichž se má za to, že mají horizontální dopad na operativní činnost Úřadu.

Článek 23: Organizace zasedání

1. Zasedání stálých komor se konají v souladu s pořadem jednání, který uvádí konkrétní případy, které mají být projednány, rozhodnutí, které má být přijato, a otázky, které mají být projednány v souvislosti s každým případem.
2. Pořad jednání stanoví předseda stálé komory. Na žádost stálého člena jsou na pořad jednání zařazeny další body. Předseda rozešle pořad jednání členům stálé komory a dohlížejícímu evropskému žalobci pověřenému jednotlivými případy zařazenými na pořad jednání.
3. Předseda stálé komory může vyzvat osoby uvedené v čl. 10 odst. 9 druhém pododstavci nařízení nebo kteréhokoli příslušného zaměstnance Úřadu, aby ve stanovené lhůtě předložili písemné připomínky.
4. Stálá komora může jednat o bodu na pořadu jednání, pouze pokud se zasedání účastní stálí členové a příslušný dohlížející evropský žalobce, a to buď osobně, nebo v souladu s postupy stanovenými v odstavci 6.
5. Odchylně od odstavce 4, pokud se stálý člen nemůže zúčastnit zasedání osobně nebo v souladu s podmínkami stanovenými v odstavci 6, mohou přijmout rozhodnutí o bodu na pořadu jednání přítomní členové.
6. Zasedání stálé komory se konají v prostorách Úřadu. Pokud to okolnosti vyžadují, může předseda svolat zasedání stálé komory prostřednictvím videokonference. Pokud fyzická

přítomnost jednoho nebo více členů stálé komory nebo jakékoli jiné osoby přizvané k účasti na zasedání není možná, mohou se účastnit na dálku.

7. Předseda může pověřit člena stálé komory nebo dohlízejícího evropského žalobce, aby o bodu zařazeném na pořad jednání zasedání podal zprávu.

8. Z každého zasedání stálých komor se vyhotovuje zápis, za který odpovídá předseda stálé komory a který se zaznamená v systému správy případů.

Článek 24: Písemný postup

1. Stálá komora může uplatnit písemný postup:

- a) když je vyzvána přijmout rozhodnutí o odložení případu v souladu s čl. 39 odst. 1 písm. a) až d) nařízení nebo o postoupení případu vnitrostátním orgánům v souladu s článkem 34 nařízení;
- b) pokud rozhodnutí, které má být přijato, není složité, a to například s ohledem na jeho obsah nebo opakující se povahu nebo z důvodu souvislosti s předchozími rozhodnutími již přijatými ve stejném případě.

2. Uplatní-li se písemný postup, návrh rozhodnutí se sdělí prostřednictvím systému správy případů všem stálým členům stálé komory a dohlízejícímu evropskému žalobci.

3. Pokud stálý člen stálé komory nebo dohlízející evropský žalobce nepodá námitku ve lhůtě stanovené předsedou, která není kratší než tři dny, považuje se rozhodnutí za přijaté.

Kapitola 3: Evropský nejvyšší žalobce a náměstci evropského nejvyššího žalobce

Článek 25: Funkce a úkoly evropského nejvyššího žalobce

1. Evropský nejvyšší žalobce má pravomoci, které mu svěřuje nařízení, a své funkce vykonává v souladu s nařízením a tímto řádem.

2. V souladu s čl. 11 odst. 1 nařízení vydává evropský nejvyšší žalobce rozhodnutí. Je-li rozhodnutí vydáno ústně, může adresát požádat o písemné potvrzení.
3. V souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení podepisuje evropský nejvyšší žalobce jménem Úřadu nástroje, jako jsou pracovní ujednání a dohody.

Článek 26: Výběr a jmenování náměstků evropského nejvyššího žalobce

1. Je-li místo náměstka evropského nejvyššího žalobce volné nebo se má uvolnit během příštích tří měsíců, evropský nejvyšší žalobce neprodleně uvědomí kolegium o volném pracovním místě a vyzve evropské žalobce, kteří mají zájem, aby předložili své žádosti spolu s motivačním dopisem. Jmenování náměstka evropského nejvyššího žalobce se uskuteční nejpozději tři měsíce po oznámení o uvolnění místa kolegiu. Žádosti jsou přijímány do dvou týdnů před zasedáním kolegia, na kterém má ke jmenování dojít.
2. Nejpozději týden před zasedáním kolegia, na kterém má ke jmenování náměstka evropského nejvyššího žalobce dojít, navrhne evropský nejvyšší žalobce kolegiu z přijatých žádostí kandidáta na jmenování náměstkem evropského nejvyššího žalobce. Evropský nejvyšší žalobce poskytne kolegiu spolu s pořadem jednání žádost s motivačním dopisem předloženým navrhovaným kandidátem.
3. Na základě prezentací kandidáta hlasují všichni členové kolegia tajně.
4. Pokud je třeba jmenovat současně dva náměstky evropského nejvyššího žalobce, použije se odpovídajícím způsobem postup popsany v odstavcích 1 až 3 tohoto článku.

Článek 27: Funkce náměstků evropského nejvyššího žalobce

1. Evropský nejvyšší žalobce může každému náměstkovi evropského nejvyššího žalobce přidělit a/nebo na něj delegovat konkrétní úkoly nebo tematické či organizační povinnosti, a to buď na ad hoc základě, nebo na obecném základě. Kolegium je o tom informováno.

2. Evropský nejvyšší žalobce zajistí nepřetržitý výkon služby. Evropský nejvyšší žalobce rozhoduje o pořadí nahrazení v případě nepřítomnosti evropského nejvyššího žalobce a/nebo nemožnosti plnit úkoly přidělené evropskému nejvyššímu žalobci.

Článek 28: Výkon funkcí

Funkce náměstka evropského nejvyššího žalobce je vykonávána pod dohledem evropského nejvyššího žalobce a náměstek evropského nejvyššího žalobce v tomto ohledu podléhá přímo evropskému nejvyššímu žalobci.

Článek 29: Odstoupení a odvolání náměstka evropského nejvyššího žalobce

1. Pokud si náměstek evropského nejvyššího žalobce přeje odstoupit z funkce náměstka evropského nejvyššího žalobce, uvědomí o tom písemně evropského nejvyššího žalobce nejméně tři měsíce před zamýšleným dnem odstoupení, pokud není dohodnuto jinak. Evropský nejvyšší žalobce neprodleně předá rezignaci kolegiu.
2. V případech závažného porušení důvěry může kolegium na žádost evropského nejvyššího žalobce rozhodnout většinou svých členů o odvolání náměstka evropského nejvyššího žalobce z funkce náměstka evropského nejvyššího žalobce. Dotyčný náměstek evropského nejvyššího žalobce je z hlasování vyloučen. Před přijetím rozhodnutí kolegium dotyčného náměstka evropského nejvyššího žalobce vyslechne.

Kapitola 4: Evropští žalobci

Článek 30: Zastupitelnost mezi evropskými žalobci

1. Pokud je evropský žalobce krátkodobě nepřítomen nebo neschopen plnit své povinnosti, jmenuje evropský nejvyšší žalobce evropského žalobce, který jej bude zastupovat.

2. Zastupovaný evropský žalobce může evropskému nejvyššímu žalobci písemně navrhnout evropského žalobce, který již s jeho zastupováním vyslovil souhlas. Evropský nejvyšší žalobce jmenuje buď navrhovaného evropského žalobce, nebo jiného evropského žalobce.
3. Pokud evropský žalobce určený v souladu s odstavcem 2 tohoto článku je stálým členem dotčené dohlížejí stálé komory, má se za to, že se účastní schůze pouze z pozice dohlížejího evropského žalobce. V takovýchto případech může dohlížejí stálá komora přijímat rozhodnutí v souladu s čl. 23 odst. 5.
4. Evropský nejvyšší žalobce zajistí, aby evropský žalobce pověřený zastupováním mohl adekvátně vykonávat své povinnosti s náležitým přihlédnutím k rozsahu požadovaných znalostí právního systému a jazyka a s ohledem na konkrétní okolnosti zastupování. Oba evropští žalobci a kolegium jsou o tom odpovídajícím způsobem informováni.
5. Zastoupení podle tohoto článku zahrnuje všechny povinnosti, není-li v tomto řádu stanoveno jinak nebo nevylučuje-li to nařízení.
6. Tento článek se použije na všechny případy nepřítomnosti evropského žalobce s výjimkou nepřítomnosti podle článku 31.

Článek 31: Zastoupení evropského žalobce evropským pověřeným žalobcem

1. Každý evropský žalobce navrhne při jmenování, nebo kdykoli je třeba jeho zastoupení, evropskému nejvyššímu žalobci jednoho evropského pověřeného žalobce ze svého členského státu, kterého má kolegium určit a který má působit jako prozatímní evropský žalobce v souladu s čl. 16 odst. 7 nařízení.
2. Pokud evropský žalobce odstoupí, je odvolán nebo odejde z funkce v souladu s čl. 16 odst. 5 a 6 nařízení nebo není z jiného důvodu schopen vykonávat svou funkci, evropský nejvyšší žalobce se neprodleně obrátí na kolegium, aby rozhodnutím umožnilo příslušné určené osobě působit jako prozatímní evropský žalobce ode dne, kdy bude odstoupení, odvolání nebo odchod účinné, po dobu až 3 měsíců.
3. Nejpozději dva týdny před koncem tohoto tříměsíčního období může kolegium prodloužit období zastoupení na dobu, kterou považuje za nezbytnou.

4. Prozatímní evropský žalobce přestane ve své funkci působit, jakmile je evropský žalobce z jeho členského státu opět schopen ujmout se své funkce nebo jakmile je jmenován nový evropský žalobce.

Článek 32: Přidělení případů jiným evropským žalobcům

1. Žádosti podané evropským žalobcem na základě čl. 12 odst. 2 nařízení mohou obsahovat návrh evropského žalobce, který s převzetím případu již vyslovil souhlas.

2. Je-li podána žádost v souvislosti s pracovní zátěží, posoudí evropský nejvyšší žalobce pracovní zátěž žádajícího evropského žalobce, dostupnost jiného opatření, které lze považovat za vhodné k řešení problému, a dopad návrhu na účinnost vyšetřování a stíhání Úřadu.

3. Je-li podána žádost na základě možného střetu zájmů, evropský nejvyšší žalobce žádosti vyhoví, dojde-li k závěru, že osobní zájmy žádajícího evropského žalobce skutečně nebo potenciálně narušují jeho nezávislost při výkonu povinnosti evropského žalobce v souladu s článkem 12 nařízení nebo jako takové mohou být vnímány. Odstavec 1 se použije přiměřeně.

4. Evropský nejvyšší žalobce rozhodne o žádostech podle odstavců 2 a 3 bez zbytečného odkladu, aby zajistil řádné a účinné fungování Úřadu. Evropský nejvyšší žalobce může případ předat navrhovanému evropskému žalobci nebo jinému evropskému žalobci, nebo žádost zamítnout.

5. Pokud evropský nejvyšší žalobce předá případ na základě tohoto článku, zajistí, aby evropský žalobce pověřený převzetím případu nebyl stálým členem dohlížející stálé komory a aby mohl přiměřeně vykonávat své povinnosti, přičemž zohlední rozsah znalostí požadovaného právního systému a jazyka s ohledem na konkrétní okolnosti. Evropský žalobce, který případ převzal, vykonává své úkoly v souladu s článkem 12 nařízení.

6. O předání případu budou informováni dotčení evropští žalobci a stálé komory prostřednictvím systému správy případů. Evropský nejvyšší žalobce pravidelně informuje kolegium o předání případů.

Kapitola 5: Evropsťí pověření žalobci

Článek 33: Jmenování evropských pověřených žalobců

Kolegium jmenuje evropské pověřené žalobce na základě návrhu evropského nejvyššího žalobce. Dříve, než učiní návrh, evropský nejvyšší žalobce zajistí, aby kandidáti splňovali kritéria čl. 17 odst. 2 nařízení a kritéria způsobilosti stanovená v rozhodnutí kolegia, kterým se stanoví pravidla pro zaměstnávání evropských pověřených žalobců.

Článek 34: Koordinace evropských pověřených žalobců

Evropský nejvyšší žalobce může na evropské žalobce delegovat koordinaci činností evropských pověřených žalobců příslušných členských států, včetně jejich pracovních programů, aby byl zajištěn výkon jejich funkcí.

Článek 35: Zastupitelnost mezi evropskými pověřenými žalobci

Pokud je evropský pověřený žalobce dočasně nepřítomný, například na řádné dovolené, v pracovní neschopnosti nebo není k dispozici z jiného důvodu, přidělí evropský žalobce téhož členského státu jiného evropského pověřeného žalobce z daného členského státu, který nahradí nepřítomného evropského pověřeného žalobce v době jeho nepřítomnosti. Ustanovení uvedená v rozhodnutí kolegia, kterým se stanoví pravidla pro zaměstnávání evropských pověřených žalobců, zůstávají nedotčena.

Kapitola 6: Správní ředitel

Článek 36: Výběr a jmenování správního ředitele

1. Evropský nejvyšší žalobce navrhne kolegiu ke schválení oznámení o volném pracovním místě správního ředitele.
2. Oznámení o volném pracovním místě se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie a na webových stránkách Úřadu.
3. Evropský nejvyšší žalobce posoudí uchazeče podle kritérií pro výběr stanovených v oznámení výběrového řízení na volné pracovní místo a provede pohovor s dostatečným počtem nejvhodnějších uchazečů. Evropský nejvyšší žalobce rovněž jmenuje skupinu odborníků, která mu bude nápomocna.
4. Na základě pohovorů evropský nejvyšší žalobce vybere nejvýše tři uchazeče, seřadí je podle preferencí a tento užší seznam předá spolu s posouzením jednotlivých uchazečů zařazených na užší seznam kolegiu.
5. Kolegium jmenuje správního ředitele z osob zařazených na užší seznam.

Článek 37: Hodnocení činnosti a prodloužení funkčního období správního ředitele

1. Nejpozději 6 měsíců před koncem funkčního období správního ředitele předloží evropský nejvyšší žalobce kolegiu ke schválení hodnocení činnosti správního ředitele a případně další připomínky.
2. Před přijetím hodnocení může být správní ředitel vyslechnut kolegiem, je-li to považováno za nezbytné, nebo pokud o to požádá. Správní ředitel se zasedání, na kterém kolegium přijme hodnotící zprávu, neúčastní. Kolegium přijme rozhodnutí nejpozději 4 měsíce před koncem funkčního období správního ředitele.
3. Na návrh evropského nejvyššího žalobce může kolegium jednou prodloužit funkční období správního ředitele nejdéle o čtyři roky, přičemž zohlední posouzení podle odstavce 2.

HLAVA III: PROVOZNÍ ZÁLEŽITOSTI

Kapitola 1: Zaznamenávání a ověřování informací

Článek 38: Zaznamenávání informací

1. Veškeré informace, které Úřad obdrží v souladu s článkem 24 nařízení nebo které Úřad získá z moci úřední a které se týkají jakéhokoli trestného jednání, v souvislosti s nímž může Úřad vykonávat svou pravomoc, se zaznamenají do rejstříku vedeného v souladu s čl. 44 odst. 4 písm. a) nařízení (dále jen „rejstřík“).
2. Záznam obsahuje datum, čas a místo přijetí informací a osobu, která vytváří spis. Dále obsahuje následující podrobnosti:
 - a) zdroj informace, včetně totožnosti a kontaktních údajů organizace nebo osoby, která je poskytla, pokud se neuplatňují pravidla týkající se ochrany informátorů a oznamovatelů a pokud se v nich nestanoví jinak;
 - b) formát informace, včetně odkazu na dokument nebo jiný záznam, jejichž originál nelze uložit v systému správy případů;
 - c) zda je spis vytvořen za účelem zahájení nebo evokace vyšetřování.
3. Záznam by měl v dostupném rozsahu obsahovat také:
 - a) možnou právní kvalifikaci ohlášeného trestného jednání, včetně informace, zda k němu došlo organizovanou skupinou;
 - b) krátký popis ohlášeného trestného jednání, včetně data, kdy k němu došlo;
 - c) výši a povahu odhadované škody;
 - d) členský stát (členské státy), na které je trestná činnost zaměřena, respektive kde byla spáchána většina trestných činů, pokud jich bylo několik;
 - e) další členské státy, kterých se to může týkat;
 - f) jména potenciálních podezřelých a dalších dotčených osob v souladu s čl. 24 odst. 4 nařízení, jejich datum a místo narození, identifikační čísla, obvyklé bydliště a/nebo státní příslušnost, jejich povolání, podezření na členství ve zločinném spolčení;

- g) zda mohou být uplatněny výsady nebo imunity;
 - h) potenciální oběti (mimo Evropskou unii);
 - i) místo, kde došlo k hlavní finanční škodě;
 - j) neoddělitelně spjaté trestné činy;
 - k) jakékoli další doplňující informace, pokud to osoba, která informace vkládá, považuje za vhodné.
4. Dokument obsahující informace a veškeré připojené záznamy se v maximální možné míře převedou do formátu, který je možné elektronicky uložit v rámci systému správy případů.
5. Na základě obsahu odst. 3 písm. d) výše informuje systém správy případů příslušné evropské žalobce. Navíc, je-li odst. 3 písm. g) vyhodnocen kladně, oznámí to systém správy případů evropskému nejvyššímu žalobci.
6. Pokud informace obsahují zvláštní kategorie osobních údajů ve smyslu článku 55 nařízení, lze je zpracovat pouze tehdy, pokud jsou splněny požadavky stanovené v článku 55 nařízení. Zvláštní kategorie osobních údajů jsou jako takové označeny v systému správy případů a jsou zaznamenány důvody jejich uložení. Systém správy případů informuje o každém takovém záznamu pověřence pro ochranu osobních údajů.
7. Odchylně od odstavce 1 postoupí evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce příslušným vnitrostátním orgánům bez zbytečného odkladu informace ohlášené soukromými stranami, které zjevně neodkazují na trestné jednání spadající do pravomoci Úřadu v souladu s čl. 24 odst. 8 nařízení, nebo je vrátí ohlašovateli, nebo je odstraní. O této skutečnosti je proveden odpovídající záznam. V případě postoupení informuje o tomto kroku soukromé strany evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, a to v souladu s příslušným vnitrostátním právem.

Článek 39: Přidělení k ověření

1. Všechny informace zaznamenané podle čl. 38 odst. 1 tohoto jednacího řádu musí ověřit evropský pověřený žalobce nebo dotčený evropský žalobce, který posoudí, zda existují důvody pro výkon pravomoci Úřadu.
2. V návaznosti na oznámení ze systému správy případů v souladu s čl. 38 odst. 5 přidělí evropský žalobce ověření evropskému pověřenému žalobci. V situacích podle čl. 28 odst. 4 nařízení je evropský žalobce oprávněn provést ověření sám. Evropský žalobce stanoví proces přidělení ověření, který může zahrnovat přidělení na základě pravidel, a to i v případech, kdy byly informace získány evropským pověřeným žalobcem z moci úřední.
3. Pokud oznámení obdrželo více evropských žalobců nebo pokud se evropský žalobce, který obdržel oznámení, domnívá, že jiný evropský žalobce je k provedení úkolu způsobilější, konzultují a rozhodují společně. Není-li dosaženo dohody, rozhodne evropský nejvyšší žalobce.
4. Pokud Úřad obdrží informace v souladu s čl. 24 odst. 2 nařízení, přidělí se tyto informace k ověření do 24 hodin od jejich zaznamenání. Všechny další informace budou přiděleny k ověření do 3 dnů od provedení záznamu.
5. Pokud evropský žalobce nepřidělí případ ve stanovené lhůtě nebo informuje o své neschopnosti tak učinit v předpokládané lhůtě, přidělení provede evropský nejvyšší žalobce nebo náměstek evropského nejvyššího žalobce.

Článek 40: Ověřování informací

1. Při ověřování za účelem zahájení vyšetřování se posoudí, zda:
 - a) ohlášené jednání představuje trestný čin spadající do věcné, územní, osobní a časové působnosti Úřadu;
 - b) podle platných vnitrostátních práv existují rozumné důvody domnívat se, že dochází nebo že došlo ke spáchání trestného činu;
 - c) existují zjevné právní důvody, které brání stíhání;
 - d) jsou případně splněny podmínky stanovené v čl. 25 odst. 2, 3 a 4 nařízení.

2. Ověření pro účely evokace navíc posoudí:
 - a) pokrok ve vyšetřování;
 - b) důležitost vyšetřování s ohledem na zajištění soudržnosti politiky vyšetřování a stíhání Úřadu;
 - c) přeshraniční aspekty vyšetřování;
 - d) existenci jakéhokoli jiného konkrétního důvodu, pro který má Úřad lepší možnosti pro pokračování vyšetřování.
3. Ověření se provádí za použití všech zdrojů informací, které má Úřad k dispozici, a všech zdrojů, které má k dispozici dotčený evropský žalobce nebo evropský pověřený žalobce, v souladu s příslušným vnitrostátním právem, včetně zdrojů, které má jinak k dispozici, jedná-li na vnitrostátní úrovni. Evropský žalobce nebo evropský pověřený žalobce mohou k ověření využít zaměstnance Úřadu. V případě potřeby může Úřad konzultovat a vyměňovat si informace s orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, jakož i vnitrostátními orgány, s výhradou ochrany integrity možného budoucího vyšetřování trestných činů.

Ve vhodných případech mohou být před finalizací ověřování sloučena v souladu s postupem stanoveným v článku 51 a 51a.
4. Evropský pověřený žalobce nebo případně evropský žalobce dokončí ověřování související s evokací vyšetřování nejméně dva dny před uplynutím lhůty stanovené v čl. 27 odst. 1 nařízení. Ověření týkající se zahájení vyšetřování bude dokončeno nejpozději do 60 dnů po přidělení.
5. Je-li ověřování přiděleno pověřenému evropskému žalobci, pak pokud tento nedokončí ověřování toho, zda vyšetřování zahájit či nezahájit ve stanovené lhůtě, nebo informuje o své neschopnosti tak učinit v předpokládané lhůtě, je o tom informován evropský žalobce, a je-li to vhodné, lhůtu prodlouží nebo vydá evropskému pověřenému žalobci vhodný pokyn.
6. Pokud jde o rozhodnutí o evokaci, může evropský pověřený žalobce nebo případně předseda stálé komory či evropský žalobce požádat evropského nejvyššího žalobce o prodloužení lhůty potřebné k přijetí rozhodnutí o evokaci až o 5 dnů. Pokud evropský žalobce

nebo dotčený evropský pověřený žalobce nevydá rozhodnutí ve stanovené lhůtě, má se za to, že se rozhodl případ prostřednictvím evokace nepřevzít, a uplatní se článek 42.

7. Provádí-li ověření evropský žalobce na základě předběžného vyhodnocení informací pro účely článku 26, 27 a čl. 28 odst. 4 nařízení, ve lhůtě 24 hodin případ přidělí evropskému pověřenému žalobci, který bude postupovat podle článků 41 a 42 tohoto jednacího řádu.

8. Má-li evropský žalobce za to, že jsou splněny podmínky čl. 28 odst. 4 nařízení, bude bez zbytečného odkladu postupovat podle čl. 52 odst. 1 a 2 tohoto jednacího řádu. Získá-li v takové situaci od příslušné stálé komory souhlas k tomu, aby vyšetřování vedl sám, evropský žalobce na základě vlastního odůvodněného rozhodnutí sám zahájí vyšetřování nebo evokací případ převezme a založí spis podle čl. 41 odst. 1 tohoto jednacího řádu. Není-li souhlas udělen, dohlížející evropský žalobce případ bez zbytečného odkladu přidělí evropskému pověřenému žalobci.

Článek 41: Rozhodnutí zahájit vyšetřování nebo převzít případ prostřednictvím evokace

1. Pokud se po ověření Úřad rozhodne uplatnit svou pravomoc zahájením vyšetřování nebo převzetím případu prostřednictvím evokace, vytvoří se spis a v seznamu spisů (dále jen „seznam“) mu je přiděleno identifikační číslo. Systém správy případů automaticky vytvoří trvalý odkaz na související záznam podle čl. 38 odst. 1 výše.

2. Odpovídající odkaz v seznamu obsahuje v dostupném rozsahu:

- a) pokud jde o podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení Úřadu nebo osoby odsouzené v návaznosti na trestní řízení Úřadu:
 - i. příjmení, rodné příjmení, jména a veškeré přezdívkové nebo přijatá jména;
 - ii. datum a místo narození;
 - iii. státní příslušnost;
 - iv. pohlaví;
 - v. místo bydliště, povolání a místo pobytu dotčené osoby;

- vi. čísla sociálního zabezpečení, identifikační kódy, řidičské průkazy, doklady totožnosti, údaje z cestovního pasu, celní a daňová identifikační čísla;
 - vii. popis údajných trestných činů, včetně data, kdy k nim došlo;
 - viii. kategorie trestných činů, včetně existence neoddělitelně spjatých trestných činů;
 - ix. odhadovaná výše škody;
 - x. podezření na členství ve zločinném spolčení;
 - xi. údaje o bankovních účtech a účtech u jiných finančních institucí;
 - xii. telefonní čísla, čísla SIM karet, e-mailové adresy, IP adresy a účty a uživatelská jména používaná na on-line platformách;
 - xiii. údaje o registraci vozidla;
 - xiv. identifikovatelná aktiva, která osoba vlastní nebo používá, jako jsou kryptoaktiva a nemovitosti;
 - xv. informace, zda mohou být uplatněny potenciální výsady nebo imunity;
- b) pokud jde o fyzické osoby, které ohlásily trestné činy spadající do pravomoci Úřadu nebo se staly jejich obětí:
- i. příjmení, rodné příjmení, jména a veškeré přezdívky nebo přijatá jména;
 - ii. datum a místo narození;
 - iii. státní příslušnost;
 - iv. pohlaví;
 - v. místo bydliště, povolání a místo pobytu dotyčné osoby;
 - vi. identifikační kódy, doklady totožnosti a údaje z cestovního pasu;
 - vii. popis a druh trestných činů, které se týkají dotyčné osoby nebo které dotyčná osoba ohlásila, datum spáchání trestných činů a jejich trestněprávní kvalifikace;
- c) pokud jde o kontakty nebo spolupracovníky jedné z osob uvedených v bodě a) výše:
- i. příjmení, rodné příjmení, jména a veškeré přezdívky nebo přijatá jména;
 - ii. datum a místo narození;
 - iii. státní příslušnost;
 - iv. pohlaví;
 - v. místo bydliště, povolání a místo pobytu dotyčné osoby;
 - vi. identifikační kódy, doklady totožnosti a údaje z cestovního pasu.

Kategorie osobních údajů uvedené výše v písm. a) bodech x) až xv) se do seznamu zadávají pouze v proveditelné míře, s přihlédnutím k provozním zájmům a dostupným zdrojům. Během vyšetřování případu je odkaz v seznamu udržován aktuální. Systém správy případů pravidelně informuje **daného** evropského žalobce a evropského pověřeného žalobce, nejsou-li do seznamu zadány určité kategorie informací.

3. Systém správy případů informuje dohlízejícího evropského žalobce, stálou komoru a evropského nejvyššího žalobce.

4. Pokud má evropský pověřený žalobce, který případ projednává, nebo evropský žalobce, který podle čl. 28 odst. 4 nařízení vyšetřování vede, za to, že v zájmu zachování integrity vyšetřování je nutné dočasně odložit povinnost informovat orgány uvedené v čl. 25 odst. 5, čl. 26 odst. 2 a čl. 26 odst. 7 nařízení, neprodleně uvědomí dohlízející stálou komoru. Ta může proti tomuto rozhodnutí vznést námitky a dát pokyn evropskému pověřenému žalobci, případně evropskému žalobci, jenž jedná podle čl. 28 odst. 4 nařízení, aby příslušné oznámení neprodleně postoupil.

Článek 42: Rozhodnutí nezahájit vyšetřování nebo nepřevzít případ prostřednictvím evokace

1. Pokud v návaznosti na ověření evropský pověřený žalobce rozhodne, že vyšetřování nezahájí nebo případ prostřednictvím evokace nepřevzme, zaznamená důvody do rejstříku. Rozhodnutí se oznámí přidělenému evropskému žalobci a jeho přezkum se přidělí příslušné stálé komoře.

2. Pokud kolegium přijalo obecné pokyny, které evropským pověřeným žalobcům umožňují, aby nezávisle a bez zbytečného odkladu rozhodli prostřednictvím evokace o nepřevzetí případů týkajících se konkrétních druhů trestných činů, provede se přezkum rozhodnutí evropského pověřeného žalobce v souladu s pravidly předepsanými uvedenými pokyny.

3. Stálá komora, pokud to považuje za vhodné, může za účelem získání informací k rozhodnutí požádat o pomoc zaměstnance Úřadu.
4. Přezkum rozhodnutí o nepřevzetí případu prostřednictvím evokace ze strany stálé komory je proveden před uplynutím lhůty stanovené v čl. 27 odst. 1 nařízení. Přezkum rozhodnutí o nezahájení vyšetřování je proveden nejpozději do 20 dnů od přidělení stálé komoře. Stálá komora může požádat evropského nejvyššího žalobce, aby lhůtu pro přezkum prodloužil.
5. Pokud stálá komora nařídí evropskému pověřenému žalobci zahájit vyšetřování nebo případ převzít prostřednictvím evokace, jedná evropský pověřený žalobce v souladu s článkem 41.
6. Pokud stálá komora nevydá pokyn evropskému pověřenému žalobci před uplynutím lhůty pro přezkum, považuje se rozhodnutí evropského pověřeného žalobce za přijaté. Pokud je to možné, rozhodnutí je oznámeno orgánu nebo osobě, která ohlásila trestné jednání.
7. Pokud je rozhodnutí nezahájit vyšetřování založeno na skutečnosti, že ohlášené trestné jednání nespadá do pravomoci Úřadu, jsou původně obdržené informace a případně veškeré další informace zjištěné při ověřování Úřadem postoupeny příslušným vnitrostátním orgánům.

Článek 42a: Informace obdržené podle čl. 24 odst. 3 nařízení

1. Pokud v důsledku ověřování informací obdržených podle čl. 24 odst. 3 nařízení, které musí být dokončeno do 10 dnů, Úřad shledá, že by mohl vykonávat svou pravomoc, uvědomí evropský pověřený žalobce příslušný vnitrostátní orgán o záměru případ převzít prostřednictvím evokace a v souladu s čl. 27 odst. 3 požádá příslušný vnitrostátní orgán, aby do 10 dnů předal Úřadu informace podle čl. 24 odst. 2.
2. Pokud příslušný vnitrostátní orgán Úřadu informace podle čl. 24 odst. 2 do 10 dnů od obdržení žádosti nepředá, vyvolá evropský pověřený žalobce spor postupem uvedeným v čl. 25 odst. 6. V členských státech, kde vnitrostátní právní řád Úřadu neumožňuje vyvolat spor

postupem uvedeným v čl. 25 odst. 6, aniž by nejprve bylo vydáno rozhodnutí o tom, že příslušnost má Úřad, uplatní evropský pověřený žalobce evokační právo.

3. Pokud v důsledku ověřování informací obdržných podle čl. 24 odst. 3 evropský pověřený žalobce souhlasí s tím, že by Úřad neměl vykonávat svou pravomoc, vydá v této věci zprávu s odůvodněním.

4. Zprávu do 10 dnů přezkoumá stálá komora. Pokud je stálá komora přesvědčena, že by Úřad měl vykonávat svou pravomoc, pověří evropského pověřeného žalobce, aby uvědomil příslušný vnitrostátní orgán o záměru Úřadu vykonávat svou pravomoc a aby podle čl. 27 odst. 3 požádal vnitrostátní orgány o předání informací Úřadu v souladu s čl. 24 odst. 2 nařízení. V takovém případě se použije odstavec 2.

5. Pokud stálá komora nevydá do 10 dnů ode dne, kdy obdržela zprávu uvedenou v odstavci 3 tohoto článku, žádné pokyny, má se za to, že zpráva evropského pověřeného žalobce je schválena a záznam případu je uzavřen.

Kapitola 2: Vyšetřování

Článek 43: Pravidla vedení vyšetřování

1. Bez ohledu na možnost předání případu v souladu s článkem 49 evropský pověřený žalobce, který rozhodl o zahájení vyšetřování nebo převzetí prostřednictvím evokace, jej také projedná, aniž tím budou dotčena ustanovení čl. 28 odst. 4 nařízení.

2. Je-li to dovoleno vnitrostátním právem, může evropský žalobce pověřit jednoho nebo více evropských pověřených žalobců ze stejného členského státu, aby vedli vyšetřování spolu s evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává. Dohlížející evropský žalobce může v souladu s příslušným vnitrostátním právem vyloučit z případu evropského pověřeného žalobce (evropské pověřené žalobce) přidělené za účelem vedení vyšetřování spolu s evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává. Vyšetřování může vést dotčený evropský žalobce sám, jsou-li splněny podmínky čl. 28 odst. 4 nařízení.

3. Aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátního práva, které se na daný případ uplatní, jsou spisy Úřadu organizovány a spravovány v souladu s tímto řádem, aby bylo zajištěno řádné a jednotné fungování Úřadu. Kopie všech záznamů přidaných do spisu se ukládají v elektronickém formátu v systému správy případů, je-li to možné, v souladu s čl. 44 odst. 4 písm. c) nařízení.
4. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, přijme praktická opatření pro zajištění přístupu dohlízejícího evropského žalobce a příslušné stálé komory k informacím a důkazům ze spisů, které nelze elektronicky uložit v systému správy případů, a to nákladově efektivním způsobem.
5. Na základě návrhu evropského nejvyššího žalobce může kolegium přijmout další pravidla pro správu a archivaci spisů Úřadu.

Článek 44: Podávání zpráv o vyšetřování

1. Během vyšetřování evropský pověřený žalobce, který případ projednává, vypracuje a vede zprávu o pokroku. Zpráva obsahuje orientační pracovní plán vyšetřování a veškerý významný vývoj ve vyšetřování, mimo jiné alespoň tyto informace:
 - a) plánované a provedené vyšetřovací úkony a jejich výsledky;
 - b) jakékoli změny v rozsahu vyšetřování týkající se podezřelých osob, vyšetřovaných trestných činů, způsobené škody a obětí;
 - c) shromažďování důležitých důkazů;
 - d) případné žádosti o přezkum jakéhokoli aktu nebo rozhodnutí evropského pověřeného žalobce, který případ projednává;
 - e) stručný popis obsahu sdělení, aktů nebo rozhodnutí určených členskému státu nebo osobě podléhající jurisdikci členského státu.
2. Zpráva o pokroku je vedena v systému správy případů. Dohlízející evropský žalobce a členové dohlízející stálé komory obdrží oznámení prostřednictvím systému správy případů, kdykoli je ve zprávě provedena změna.

3. Evropští žalobci mohou přijmout pokyny pro evropské pověřené žalobce ve svých členských státech, v nichž stanoví ohlašovací povinnost.

Článek 45: Dohled nad vyšetřováním

1. Po otevření případu jej v souladu s článkem 19 systém správy případů náhodně přidělí k dohledu stálé komoře, jejímž stálým členem není dohlízející evropský žalobce.
2. Dohlízející stálá komora včetně svých stálých členů a dohlízející evropský žalobce mají kdykoli přístup k informacím ze spisu uloženým v systému správy případů. Je-li to pro rozhodnutí nezbytné, může stálá komora požádat dohlízejícího evropského žalobce, aby zajistil, že ústředí budou postoupeny původní záznamy, jejichž kopie dosud nejsou nebo nemohou být uloženy v původní formě v systému správy případů a ústředí je nemá. Jakmile je dosaženo účelu, pro který je stálá komora požadovala, jsou záznamy bez zbytečného odkladu vráceny.
3. Aniž jsou dotčeny oznamovací povinnosti podle článku 44, může stálá komora nebo dohlízející evropský žalobce kdykoli požádat evropského pověřeného žalobce o poskytnutí informací o probíhajícím vyšetřování nebo stíhání.
4. Stálá komora vyšetřování pravidelně přezkoumává podle harmonogramu stanoveného předsedou nebo kdykoli na žádost některého ze svých stálých členů, dohlízejícího evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce, který případ projednává.
5. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, může kdykoli v průběhu vyšetřování požádat o pomoc zaměstnance Úřadu.

Článek 46: Řízení vyšetřování

1. Pokyny pro evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, se v souladu s čl. 10 odst. 5 a čl. 12 odst. 3 nařízení mohou týkat přijetí nebo zdržení se přijetí konkrétních opatření.
2. Pokyny mohou stanovit povinnost evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, podat zprávu o příslušných následných opatřeních.
3. Mají-li být vydány pokyny v souladu s čl. 10 odst. 5 nařízení, předseda stálé komory rozešle návrh pokynů nebo jeho rozeslání deleguje na člena stálé komory nebo dohlízejícího evropského žalobce.
4. Pokyny jsou zaneseny do systému správy případů, který automaticky informuje dotčeného evropského pověřeného žalobce.
5. Dohlízející evropský žalobce zajistí, aby evropský pověřený žalobce pokyny dodržoval. Pokud se dohlízející evropský žalobce domnívá, že evropský pověřený žalobce, který případ projednává, nedodržel pokyny, požádá o vysvětlení a informuje stálou komoru, přičemž v případě potřeby předloží návrh v souladu s čl. 28 odst. 3 písm. b) nařízení.

Článek 47: Přezkum pokynů stálých komor

1. Pokud se evropský pověřený žalobce domnívá, že by provedení pokynu obdrženého od dohlízející stálé komory bylo v rozporu s právem Unie, včetně nařízení, nebo s použitelným vnitrostátním právem, neprodleně o tom stálou komoru uvědomí a navrhne změnu nebo zrušení obdržených pokynů. Dohlízející stálá komora rozhodne o této žádosti bez zbytečného odkladu a po konzultaci s dohlízejícím evropským žalobcem.
2. Pokud stálá komora takovou žádost zamítne, může evropský pověřený žalobce podat žádost o přezkum evropskému nejvyššímu žalobci. Předseda dohlízející stálé komory může evropskému nejvyššímu žalobci předložit připomínky. Evropský nejvyšší žalobce přidělí žádost jiné stálé komoře, která za účasti dohlízejícího evropského žalobce přijme konečné rozhodnutí o pokynu.

Článek 48: Interní přezkum úkonů evropských pověřených žalobců

1. Pokud vnitrostátní právo členského státu stanoví vnitřní přezkum úkonů v rámci struktury vlastního státního zastupitelství, všechny žádosti o přezkum úkonu provedeného evropským pověřeným žalobcem se vloží do systému správy případů, který o tom informuje dohlížečící evropského žalobce a dohlížečící stálou komorou.
2. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, předloží písemná vyjádření dohlížečícímu evropskému žalobci.
3. Dohlížečící evropský žalobce vyřídí žádost o přezkum ve lhůtě stanovené podle vnitrostátního práva. Přezkumné řízení nemá odkladný účinek a nezpůsobuje zdržení probíhajících vyšetřování nebo stíhání, ledaže vnitrostátní právo stanoví jinak.
4. Před přijetím rozhodnutí o žádosti o přezkum informuje dohlížečící evropský žalobce příslušnou stálou komoru. Stálá komora může kdykoli nadále vykonávat své pravomoci v oblasti dohledu uvedené v nařízení.
5. Pokud v rámci vnitřních přezkumů podle vnitrostátního práva odkazuje vnitrostátní právo na dohlížečícího/nadřízeného žalobce, pro účely tohoto článku se jím rozumí dohlížečící evropský žalobce ve vztahu k evropskému pověřenému žalobci.

Článek 49: Předání případu jinému evropskému pověřenému žalobci

Aniž je dotčen čl. 39 odst. 2, může dohlížečící evropský žalobce navrhnout dohlížečící stálé komoře, aby případ předala jinému evropskému pověřenému žalobci v témže členském státě. Odůvodněný návrh se zanesse do systému správy případů, který informuje dohlížečící stálou komoru a evropského pověřeného žalobce, který případ projednává. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, může předložit písemné vyjádření do 5 dnů od obdržení oznámení, ledaže evropský žalobce tuto lhůtu z důvodu naléhavosti věci zkrátí.

Článek 50: Předání případu evropskému pověřenému žalobci v jiném členském státě

1. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, dohlízející evropský žalobce nebo kterýkoli stálý člen dohlízející stálé komory může navrhnout, aby byl případ předán evropskému pověřenému žalobci v jiném členském státě v souladu s čl. 26 odst. 5 nařízení.

2. Stálá komora může vyzvat evropského žalobce z členského státu, do kterého je navrhováno případ předat, k účasti na jejím zasedání a může si vyžádat písemné vyjádření od dotčených evropských pověřených žalobců.

V případě, že má předání případu za následek, že dohlízející evropský žalobce je také stálým členem dohlízející stálé komory, použije se odpovídajícím způsobem článek 19.

3. Rozhodnutí stálé komory o předání případu podle odstavců 1 a 2 se zaznamená v systému správy případů, který o tom uvědomí příslušné evropské žalobce a evropské pověřené žalobce. Rozhodnutí nemůže být přijato písemným postupem.

Článek 51: Sloučení nebo rozdělení případů, kdy je příslušný více než jeden členský stát

1. Jakýkoli evropský pověřený žalobce, který případ projednává, dohlízející evropští žalobci nebo stálý člen dohlízející stálé komory může navrhnout stálé komoře sloučení nebo rozdělení případů splňujících kritéria čl. 26 odst. 5 písm. b) a odst. 6 nařízení.

2. Pokud na případy, které mají být sloučeny, dohlíží různé stálé komory, navzájem se ohledně rozhodnutí o sloučení těchto případů konzultují. Pokud o sloučení případů rozhodly všechny dotčené stálé komory, dohlíží na sloučený případ stálá komora dohlízející na první případ zaznamenaný v systému správy případů, ledaže se příslušné stálé komory společně rozhodnou odchýlit se od této zásady. Pokud nejméně jedna stálá komora sloučení případů odmítne nebo nesouhlasí s určením dohlízející stálé komory, rozhodne evropský nejvyšší žalobce.

3. Pokud se dohlížejí stálá komora rozhodne případ rozdělit, zůstává příslušná pro všechny případy vzniklé rozdělením. Pokud existuje důvod pro odchýlení se od tohoto pravidla, informuje dohlížejí stálá komora evropského nejvyššího žalobce, který rozhodne. Nové případy vzniklé rozdělením obdrží nové číslo případu v souladu s článkem 41.
4. Rozhodnutí o sloučení nebo rozdělení případů a přidělení jiné stálé komoře po sloučení nebo rozdělení případů se zaznamená v systému správy případů.
5. V rozhodnutí stálé komory se rovněž uvede, kterého evropského pověřeného žalobce stálá komora vybrala, aby projednal sloučené nebo rozdělené případy v souladu s článkem 26 nařízení. V případě neshody mezi stálými komorami rozhodne evropský nejvyšší žalobce.

Článek 51a: Sloučení nebo rozdělení případů, kdy je příslušný jeden členský stát

1. Pokud je příslušný jeden členský stát, může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, rozhodnout o sloučení nebo rozdělení případů v souladu s příslušným vnitrostátním právem. Ustanovení čl. 20 odst. 2 se nepoužije.
2. Pokud se evropský pověřený žalobce, který případ projednává, rozhodne případy sloučit nebo rozdělit podle odstavce 1, je o tomto rozhodnutí neprodleně uvědomena dotčená stálá komora (komory).
3. Pokud je rozhodnutím o sloučení případů dotčeno několik stálých komor, uvede evropský pověřený žalobce, který případ projednává, ve svém rozhodnutí, která stálá komora bude dohlížet na případ, který vznikne sloučením, a to v souladu s příslušným vnitrostátním právem. Pokud toto právo neumožňuje určit dohlížejí stálou komoru nebo pokud ponechává prostor k vlastnímu uvážení, pokud jde o její určení, stane se dohlížejí stálou komorou ta, která dohlíží na případ, do něhož jsou ostatní případy sloučeny.
4. Pokud případy, které mají být sloučeny, projednává více než jeden evropský pověřený žalobce, sloučení a určení evropského pověřeného žalobce, který bude projednávat případ, který sloučením vznikne, bude provedeno v souladu s příslušným vnitrostátním právem. Pokud toto právo neumožňuje určit evropského pověřeného žalobce, který má případ

projednávat, nebo pokud ponechává prostor k vlastnímu uvážení, pokud jde o jeho určení, rozhodne dohlížejí evropský žalobce.

5. Pokud se evropský pověřený žalobce, který případ projednává, rozhodne případ rozdělit, zůstává příslušná pro všechny případy vzniklé rozdělením dotčená stálá komora. Pokud existuje důvod pro odchýlení se od tohoto pravidla, informuje dohlížejí stálá komora evropského nejvyššího žalobce, který rozhodne. Nové případy vzniklé rozdělením obdrží nové číslo případu v souladu s článkem 41.

Článek 52: Vyšetřování vedená evropským žalobcem

1. Pokud po zaznamenání informací ze strany Úřadu podle článku 24 nařízení dojde dotčený evropský žalobce k závěru, že by měl vést vyšetřování osobně, před přijetím odůvodněného rozhodnutí podle písmene a), b) nebo c) prvního pododstavce odstavce 4 článku 28 nařízení nejdříve v systému správy případů požádá o souhlas stálé komory.

2. Aby mohla stálá komora posoudit splnění podmínek čl. 28 odst. 4 nařízení, musí být v žádosti podle odstavce 1 uvedeny důvody, proč by měl vyšetřování vést dohlížejí evropský žalobce.

3. Stálá komora si může od dotčeného evropského žalobce vyžádat vysvětlení, případně si může vyžádat vysvětlení také od dotčeného evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, pokud byl tento přidělen.

4. Pokud stálá komora souhlas udělí, dohlížejí evropský žalobce zanesse rozhodnutí do systému správy případů, který uvědomí dotčené evropské pověřené žalobce, pokud byli přiděleni. Toto rozhodnutí je rovněž sděleno vnitrostátním orgánům.

5. Pokud evropský žalobce rozhodne podle čl. 28 odst. 4 písm. a) nebo b) nařízení dříve, než dojde k přidělení evropského pověřeného žalobce, plní všechny jeho úkoly sám.

6. Pokud evropský žalobce vede vyšetřování osobně, použije se obdobně článek 44.

Článek 53: Postup pro přidělení přeshraničních vyšetřovacích úkonů pomocnému evropskému pověřenému žalobci

1. Přidělení vyšetřovacího úkonu evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává, pomocnému evropskému pověřenému žalobci z jiného členského státu se zaznamená v systému správy případů, který o tom uvědomí dotčené evropské žalobce. Evropský žalobce členského státu, ve kterém je úkon třeba provést, přidělí provedení úkonu příslušnému evropskému pověřenému žalobci. Evropský pověřený žalobce je informován systémem správy případů.

Pokud již byl určen pomocný evropský pověřený žalobce, může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, přidělit provedení úkonu přímo tomuto evropskému pověřenému žalobci. V naléhavých případech může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, přidělit provedení úkonu kterémukoli evropskému pověřenému žalobci příslušného členského státu.

2. Rozhodnutí obsahuje všechny prvky nezbytné k tomu, aby pomocný evropský pověřený žalobce mohl úkon provést, a uvádí lhůtu pro jeho výkon.

3. Pokud pomocný evropský pověřený žalobce nemůže provést úkon ve stanovené lhůtě, informuje dohlížejícího evropského žalobce a konzultuje s evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává, za účelem nalezení dvoustranného řešení.

4. Je-li to nezbytné, například při složitých přeshraničních vyšetřováních, může být v ústředí Úřadu uspořádáno koordinační setkání.

Článek 54: Mimořádně nákladné vyšetřovací úkony

1. Pokud je prováděn nebo by jménem Úřadu mohl být prováděn mimořádně nákladný vyšetřovací úkon, může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, podat v systému správy případů odůvodněnou žádost o částečný finanční příspěvek Úřadu v souladu s čl. 91 odst. 6 nařízení.

2. Odůvodněná žádost obsahuje podrobnosti o mimořádné povaze nákladů úkonu. V žádosti se rovněž uvede požadovaná výše finančního příspěvku Úřadu.
3. Stálým členům příslušné stálé komory i dohlízejícímu evropskému žalobci je žádost automaticky oznámena v systému správy případů.
4. Stálá komora žádosti pravidelně přezkoumává. Stálá komora žádost přijme, nebo zamítne v souladu s pokyny pro příspěvek Úřadu na mimořádně nákladné vyšetřovací úkony, aniž by uvedla částku, která má být přidělena.
5. Rozhodnutí stálé komory se automaticky oznámí prostřednictvím systému správy případů dotčenému evropskému pověřenému žalobci.
6. Pokud stálá komora žádost přijme, je správní ředitel informován o tomto rozhodnutí a případně o navrhované částce, která má být přidělena. Správní ředitel pravidelně rozhoduje o částce, která má být přidělena, v souladu s finančními pravidly a v souladu s pokyny pro příspěvek Úřadu na mimořádně nákladné vyšetřovací úkony. Rozhodnutí je neprodleně oznámeno dotčenému evropskému pověřenému žalobci, dohlízejícímu evropskému žalobci, evropskému nejvyššímu žalobci a stálým členům stálé komory.

Kapitola 3: Uzavření případů

Článek 55: Svěření pravomoci uzavírat případy

1. Stálá komora může kdykoli před ukončením vyšetřování rozhodnout o svěření rozhodovací pravomoci v souladu s čl. 10 odst. 7 nařízení. Rozhodnutí nemůže být přijato písemným postupem. Rozhodnutí se zaznamená v systému správy případů a oznamuje se evropskému nejvyššímu žalobci. Pokud je evropský nejvyšší žalobce členem příslušné stálé komory, o rozhodnutí jsou informováni náměstci evropského nejvyššího žalobce.
2. Žádost o přezkum tohoto rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 7 druhým pododstavcem nařízení je systémem správy případů neprodleně předána dohlízejícímu evropskému žalobci

a evropskému pověřenému žalobci, který případ projednává, který se poté zdrží veškerých úkonů, které by mohly narušit účinnost přezkumu.

3. Stálá komora o věci rozhodne bez zbytečného odkladu. Zasedání stálé komory v této věci se může zúčastnit evropský nejvyšší žalobce nebo případně náměstek evropského nejvyššího žalobce, který žádost podal. O žádosti a výsledku přezkumného řízení je informováno kolegium.

Článek 56: Ukončení vyšetřování

1. Pokud evropský pověřený žalobce, který případ projednává, považuje vyšetřování za dokončené, předloží zprávu obsahující mimo jiné:

- a) souhrn skutečností, které byly předmětem vyšetřování, vyplývajících z existujících důkazů;
- b) právní kvalifikaci skutečností a jejich použití na konkrétní případ;
- c) odůvodněný návrh na zahájení trestního stíhání, uplatnění zvláštního způsobu řízení, odložení případu nebo jeho postoupení příslušným vnitrostátním orgánům;
- d) v relevantních případech návrh na spojení několika případů a soud, kterému by měla být podána obžaloba;
- e) jakékoli lhůty použitelné podle vnitrostátního práva.

Ve vhodných případech by ke zprávě měl být přiložen návrh obžaloby nebo návrh nebo rozhodnutí týkající se uplatnění zvláštního způsobu řízení.

Toto ustanovení se vztahuje rovněž na evropského žalobce, který vede vyšetřování osobně v souladu s čl. 28 odst. 4 nařízení.

2. Zpráva a návrh rozhodnutí poskytnuté evropským pověřeným žalobcem, které mají být předloženy stálé komoře, se zaznamenají v systému správy případů, který o tom uvědomí dohlízejícího evropského žalobce a všechny členy dohlízející stálé komory.

3. Zpráva a návrh rozhodnutí se předloží dohlízejícímu evropskému žalobci, který je do 10 dnů předá stálé komoře, včetně případných vlastních připomínek. Pokud návrh rozhodnutí

evropského pověřeného žalobce nenavrhuje podání obžaloby, může evropský žalobce požádat předsedu stálé komory o prodloužení desetidenní lhůty.

4. Předseda stálé komory rozhodne o datu projednání zprávy a návrhu rozhodnutí. Pokud evropský pověřený žalobce předloží návrh rozhodnutí, ve kterém navrhuje podání obžaloby, je návrh projednán nejméně 5 dnů před uplynutím lhůty stanovené v čl. 36 odst. 1 nařízení.

5. Pokud evropský pověřený žalobce předloží návrh rozhodnutí, ve kterém navrhuje podání obžaloby nebo uplatnění zvláštního způsobu řízení, rozhodnutí stálé komory nelze přijmout písemným postupem.

6. Stálá komora může rozhodnutí navržené evropským pověřeným žalobcem přijmout nebo změnit, může přijmout jiné rozhodnutí nebo může dát evropskému pověřenému žalobci pokyn, aby pokračoval ve vyšetřování, s uvedením konkrétních činností, které mají být provedeny, v souladu s článkem 46. Považuje-li to za nutné, může rovněž provést vlastní přezkum v souladu s čl. 35 odst. 2 nařízení.

7. Pokud bylo přijato rozhodnutí o odložení případu, evropský pověřený žalobce učiní oznámení podle čl. 39 odst. 4 nařízení a zaznamená je v systému správy případů.

8. Zprávu předloží evropský pověřený žalobce způsobem, který zajistí schopnost dodržet lhůty stanovené v odstavcích 3 a 4, s přihlédnutím k existenci lhůt použitelných v souladu s vnitrostátním procesním právem. Není-li to možné, zpráva tento aspekt zdůrazní a uvede důvody. Dohlížející evropský žalobce a stálá komora jednájí odpovídajícím způsobem.

9. V případě, že příslušná stálá komora svěřila rozhodovací pravomoc v souladu s článkem 55, poskytne se zpráva podle odstavce 1 dohlížejícímu evropskému žalobci, který přijme rozhodnutí, jak bylo navrženo nebo s případnými vhodnými změnami. Je-li předmětem rozhodnutí dohlížejícího evropského žalobce odložení případu, použije se čl. 56 odst. 7.

Článek 57: Postoupení případů vnitrostátním orgánům

1. Kdykoli během vyšetřování může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, dohlížející evropský žalobce nebo kterýkoli člen dohlížející stálé komory navrhnout postoupení případu vnitrostátním orgánům podle čl. 34 odst. 1 až 3 nařízení.
2. Návrh rozhodnutí se zaznamená v systému správy případů, který informuje stálé členy stálé komory, dohlížejícího evropského žalobce a evropského pověřeného žalobce, který případ projednává.
3. Pokud se příslušný vnitrostátní orgán rozhodne případ převzít nebo pokud je postoupení založeno na čl. 34 odst. 1 nařízení, evropský pověřený žalobce předá spis bez zbytečného prodlení.
4. V případech, kdy je postoupení založeno na čl. 34 odst. 2 a 3 nařízení, příslušný vnitrostátní orgán případ nepřevzme nebo do 30 dnů po obdržení rozhodnutí o postoupení neodpoví, pokračuje evropský pověřený žalobce ve vyšetřování, nebo uplatní článek 56.

Článek 58: Konzultace s vnitrostátními orgány

1. Pokud má evropský pověřený žalobce v úmyslu navrhnout odložení případu ve vztahu k trestnému činu uvedenému v čl. 22 odst. 3 nařízení v souladu s čl. 39 odst. 3 nařízení, uvědomí o tom vnitrostátní orgány určené příslušným členským státem v souladu s čl. 25 odst. 6 nařízení.
2. Na základě připomínek obdržných od vnitrostátního orgánu do 20 dnů po oznámení podle odstavce 1 výše zaznamená evropský pověřený žalobce příslušnou zprávu a návrh rozhodnutí v systému správy případů.

Článek 59: Znovuzahájení vyšetřování

1. Pokud Úřad obdrží informace týkající se skutečností, které nebyly známy v době rozhodnutí o odložení věci a které mohou odůvodňovat další vyšetřování, použijí se následující pravidla.
2. Dohlízející evropský žalobce přidělí ověření stejnému evropskému pověřenému žalobci, který vedl vyšetřování, nebo případně jinému evropskému pověřenému žalobci ze stejného členského státu.
3. Evropský pověřený žalobce po posouzení nových skutečností vypracuje zprávu o jejich vlivu na rozhodnutí o odložení, přičemž upřesní a zohlední veškerá relevantní ustanovení vnitrostátního práva, a zhodnotí, zda je nezbytné provést další vyšetřování.
4. Zpráva včetně odpovídajícího návrhu rozhodnutí se zaznamená v systému správy případů, který ji přidělí stejné stálé komoře, která rozhodla o odložení, ledaže tato stálá komora již nefunguje. V takovém případě ji systém správy případů náhodně přidělí stálé komoře, jejímž stálým členem není dohlízející evropský žalobce, v souladu s článkem 19.
5. Pokud stálá komora podle odstavce 4 výše nebo vnitrostátní soud nebo Evropský soudní dvůr po přezkoumání rozhodnutí o odložení rozhodne, že by Úřad měl případ znovu otevřít, dohlízející evropský žalobce přidělí evropského pověřeného žalobce, který bude pokračovat ve vyšetřování.

Kapitola 4: Soudní řízení

Článek 60: Zastoupení u soudu

1. V řízení před vnitrostátními soudy v souladu s článkem 36 nařízení je Úřad v zásadě zastoupen evropským pověřeným žalobcem.
2. Evropský pověřený žalobce vypracuje zprávu obsahující veškerý významný vývoj v řízení a pravidelně ji aktualizuje. Zpráva je zaznamenána v systému správy případů a všechny aktualizace jsou oznámeny členům stálé komory.

3. Stálá komora může evropskému pověřenému žalobci nebo evropskému žalobci dávat pokyny v souladu s čl. 10 odst. 5 nařízení.
4. Odchylně od odstavce 1 může být Úřad v souladu s čl. 28 odst. 4 nařízení zastoupen také dohlížečím evropským žalobcem. Použijí se odstavce 2 a 3 tohoto článku.

HLAVA IV: SYSTÉM SPRÁVY PŘÍPADŮ

Článek 61: Pravidla týkající se práva na přístup do systému správy případů

1. Evropský nejvyšší žalobce, náměstci evropského nejvyššího žalobce, další evropští žalobci a evropští pověřeni žalobci mají přístup do rejstříku a seznamu pouze v rozsahu nezbytném pro výkon jejich povinností.
2. Evropský nejvyšší žalobce určí zaměstnance Úřadu, jejichž přístup do rejstříku a/nebo seznamu je vyžadován pro výkon jejich povinností. Rozhodnutí rovněž uvede úroveň přístupu a podmínky jeho výkonu.
3. Ve výjimečných případech, je-li to nezbytné k zajištění důvěrnosti, může evropský nejvyšší žalobce rozhodnout, že přístup ke konkrétním informacím v rejstříku nebo ke konkrétnímu spisu v seznamu je dočasně k dispozici pouze stálým členům stálé komory, dohlížečím evropskému žalobci a evropským pověřeným žalobcům, kteří případ projednávají, a dalším konkrétně jmenovaným zaměstnancům.
4. Evropský nejvyšší žalobce a náměstci evropského nejvyššího žalobce mají přímý přístup k informacím uloženým elektronicky v systému správy případů nebo přístup ke spisu v rozsahu nezbytném pro výkon jejich povinností.
5. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, udělí přístup k informacím uloženým elektronicky v systému správy případů nebo ke spisu pomocnému evropskému pověřenému žalobci nebo jiným evropským pověřeným žalobcům, kteří podali odůvodněnou žádost, nebo zaměstnancům Úřadu pouze v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů, které jim byly svěřeny.

Neurčí-li evropský pověřený žalobce, který případ projednává, jinak, mají pomocní evropští pověření žalobci přístup k celému případu v systému správy případů, v němž jim byl přidělen úkol. Tento přístup se poskytne též evropskému žalobci, který vykonává dohled a přiděluje příslušného evropského přiděleného žalobce, jemuž byl nebo má být přidělen úkol, aby mohl vhodným způsobem provádět přidělování a dohled.

Pokud evropský pověřený žalobce, který případ projednává, dohlízející evropský žalobce nebo člen dohlízející stálé komory zjistí souvislost s jiným případem v systému řízení případů, udělí se přístup ke všem informacím uloženým elektronicky evropskému pověřenému žalobci, který případ projednává, dohlízejícímu evropskému žalobci a členům dohlízející stálé komory u obou případů, ledaže vznesl námitku evropský pověřený žalobce, který případ projednává, nebo dohlízející evropský žalobce nebo člen dohlízející stálé komory u případu, u něhož byla zjištěna souvislost. V takovém případě poskytnou své odůvodnění dotčené stálé komoře.

6. Při zadávání informací do systému správy případů mohou evropskému pověřenému žalobci, který případ projednává, pomáhat zaměstnanci Úřadu nebo jiní administrativní zaměstnanci jednající pod jeho kontrolou, které daný zúčastněný členský stát dá Úřadu k dispozici, pouze v rozsahu nezbytném pro to, aby Úřad mohl fungovat jednotně a aby obsah informací v systému správy případů vždy odrážel aktuální stav spis.

7. Úřad přijme vhodná technická a organizační opatření k zajištění ochrany osobních údajů uložených v systému správy případů.

Článek 62: Křížová kontrola informací

1. Informace zadané do seznamu budou automaticky porovnány s rejstříkem, seznamem a všemi informacemi ze spisů uložených elektronicky v systému správy případů.

2. V případě pozitivního výsledku je informován evropský pověřený žalobce, který případ projednává, a evropský žalobce dohlízející na dotyčné případy.

3. Pokud byl přístup k jednomu ze souvisejících případů dočasně omezen na určité uživatele v souladu s čl. 61 odst. 3, je v daném případě informován pouze evropský pověřený žalobce, který případ projednává, a dohlízející evropský žalobce.
4. Uplatnění odstavců 1 až 3 výše je rovněž přípustné pro informace vložené nebo přidané do rejstříku a informace ze spisů uložených elektronicky v systému správy případů, které nejsou v seznamu.

HLAVA V: OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 63: Obecné zásady

1. Osobní údaje mohou být Úřadem zpracovávány pouze v plném souladu s příslušným rámcem ochrany údajů platným pro takové zpracování. Veškeré osobní údaje budou Úřadem zpracovávány pouze v souladu se zásadami účelového omezení, zákonnosti a korektnosti, minimalizace údajů, přesnosti, omezení uložení, integrity, důvěrnosti a odpovědnosti.
2. Úřad plně zohlední své povinnosti vyplývající z uplatňování záměrné ochrany osobních údajů, jak je stanoveno v článku 67 nařízení, a zajistí její náležité používání, zejména pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů a vývoj souvisejících systémů.
3. Úřad zajistí, aby jakákoli přijetí osobních údajů, jakož i jakákoli jejich předání byla řádně zaznamenána, aby údaje bylo možné sledovat, včetně, je-li to požadováno v souladu s tímto řádem nebo jinými prováděcími pravidly, důvodů pro jejich předání.
4. Pověřenec pro ochranu osobních údajů má přístup k záznamu všech předání a získání osobních údajů podle odstavce 2 výše za účelem plnění povinností pověřence pro ochranu osobních údajů konkrétně podle čl. 79 odst. 1 písm. d) nařízení.
5. Žádné osobní údaje, ať už správní nebo provozní povahy, nejsou uchovávány déle, než je nezbytné pro účel, pro který byly zpracovány, nebo než je vyžadováno z důvodu jiných zákonných povinností.

6. Kolegium přijme na návrh evropského nejvyššího žalobce další prováděcí pravidla ke zpracování osobních údajů Úřadem v souladu s níže uvedeným článkem 64.
7. Kolegium přijme na návrh evropského nejvyššího žalobce prováděcí pravidla týkající se pověření pro ochranu osobních údajů.
8. Jak je stanoveno v čl. 79 odst. 1 písm. a) nařízení a v souladu s ním, pověřenec pro ochranu osobních údajů nezávisle zajistí, aby Úřad dodržoval ustanovení o ochraně údajů obsažená v nařízení 2018/1725, pokud jde o administrativní osobní údaje, a příslušná ustanovení o ochraně osobních údajů v jednacím řádu Úřadu.

Článek 64: Prováděcí pravidla pro zpracování osobních údajů

1. Kolegium přijme na návrh evropského nejvyššího žalobce další prováděcí rozhodnutí o zpracování administrativních a operativních osobních údajů Úřadem.
2. Tato pravidla stanoví a definují minimálně:
 - a) způsob výkonu práv subjektu údajů;
 - b) lhůty týkající se uchování administrativních osobních údajů;
 - c) kritéria a postup pro výměnu informací;
 - d) je-li to požadováno, vytvoření jiných automatizovaných souborů údajů než spisů pro zpracování operativních osobních údajů.

Článek 65: Vytvoření jiných automatizovaných souborů údajů než spisů pro zpracování operativních osobních údajů

1. Pokud je to pro plnění jeho úkolů nezbytné, může Úřad zpracovávat operativní osobní údaje jiné než ve spisech v souladu s čl. 44 odst. 5 nařízení.
2. Je-li takové zpracování nezbytné, postup pro oznámení evropského inspektora ochrany údajů, jakož i postup pro skutečné zpracování operativních osobních údajů a příslušná ochranná opatření upravují prováděcí pravidla přijatá podle článku 64 výše.

HLAVA VI: PRAVIDLA PRO VZTAHY S PARTNERY

Článek 66: Obecná pravidla pro pracovní ujednání a dohody

1. Konstatuje-li evropský nejvyšší žalobce, že je potřeba uzavřít pracovní ujednání se subjekty uvedenými v čl. 99 odst. 1 nařízení, uvědomí o tom písemně kolegium a stanoví pokyny pro jednání.
2. Na základě informací poskytnutých kolegiu může evropský nejvyšší žalobce zahájit jednání o pracovních ujednáních a kolegiu pravidelně podává zprávy o dosaženém pokroku. Evropský nejvyšší žalobce může během jednání požádat kolegium o pokyny.
3. Pracovní ujednání jsou přijata kolegiem.
4. Ustanovení odstavců 2 a 3 se použijí obdobně pro uzavření dohod uvedených v čl. 103 odst. 1 nařízení.

Článek 67: Kontaktní místa ve třetích zemích

1. Kolegium může pro účely čl. 104 odst. 2 nařízení určit seznam třetích zemí, v nichž se Úřad pokusí zřídit kontaktní místa.
2. Úřad může stanovit kontaktní místa ve třetích zemích výměnou formálních dopisů mezi evropským nejvyšším žalobcem a dotčenými příslušnými orgány.

HLAVA VII: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 68: Uzavření dohody o sídle

Pro uzavření dohody uvedené v čl. 106 odst. 2 nařízení se *obdobně* použijí ustanovení čl. 66 odst. 2 a 3.

Článek 69: Střet zájmů

1. Evropští pověřeni žalobci, evropští žalobci a evropský nejvyšší žalobce jednají bez střetu zájmů.
2. Pokud v souvislosti s vyšetřováním dojde ke skutečnému nebo potenciálnímu střetu zájmů, který může skutečně nebo potenciálně narušit jeho nezávislost při výkonu povinností nebo může být takto vnímán, dotčený evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce neprodleně písemně informuje příslušného dohlížejíciho evropského žalobce nebo evropského nejvyššího žalobce. Pokud se střet zájmů týká evropského nejvyššího žalobce, neprodleně o tom uvědomí jednoho z náměstků evropského nejvyššího žalobce.
3. Pokud dohlížejíci evropský žalobce dojde k závěru, že evropský pověřený žalobce má skutečný nebo potenciální střet zájmů, navrhne v souladu s článkem 49 předat věc jinému evropskému pověřenému žalobci ve stejném členském státě nebo přidělí zástupce evropského pověřeného žalobce z tohoto členského státu v souladu s článkem 35.
4. Pokud evropský nejvyšší žalobce dojde k závěru, že dohlížejíci evropský žalobce má skutečný nebo potenciální střet zájmů, přidělí věc jinému evropskému žalobci v souladu s článkem 32.
5. Pokud evropský nejvyšší žalobce dojde k závěru, že stálý člen stálé komory má skutečný nebo potenciální střet zájmů, předá věc v souladu s článkem 20 jiné stálé komoře. Pokud je stálým členem stálé komory evropský nejvyšší žalobce, rozhoduje o předání jiné stálé komoře náměstek evropského nejvyššího žalobce.

Článek 70: Změna jednacího řádu

1. Úpravy tohoto řádu může navrhnout evropský nejvyšší žalobce a kterýkoli evropský žalobce. Za tímto účelem se kolegiu sdělí odůvodněný návrh na změnu. Evropský nejvyšší žalobce může konzultovat správního ředitele.

2. Do jednoho měsíce od obdržení návrhu mohou evropský nejvyšší žalobce, případně jakýkoli evropský žalobce a správní ředitel předložit písemné připomínky.
3. Hlasování o návrhu změny tohoto řádu bude zařazena na pořad jednání prvního možného zasedání kolegia po uplynutí lhůty pro podání připomínek podle odstavce 2.
4. Veškeré změny se přijímají dvoutřetinovou většinou v souladu s čl. 21 odst. 3 nařízení.

Článek 71: Postup v případě nedostupnosti systému správy případů

Pokud tento řád zmiňuje jakýkoli úkon prováděný systémem správy případů nebo jeho prostřednictvím a systém správy případů nefunguje správně nebo je technicky nedostupný, musí být tento úkon proveden vhodným způsobem, který umožňuje pořízení trvalého a přezkoumatelného záznamu. Jakmile bude systém správy případů opět k dispozici, budou provedené úkony v systému odpovídajícím způsobem aktualizovány.

Článek 72: Zveřejnění a vstup v platnost

1. Ustanovení jednacího řádu a jakékoli jeho změny vstupují v platnost dnem přijetí.
2. Jednací řád se zveřejňuje v Úředním věstníku Evropské unie a zveřejňuje se také prostřednictvím internetových stránek Úřadu.

V Lucemburku dne 12. října 2020.

Jménem kolegia

Laura Codruța KÖVESI

evropský nejvyšší žalobce

PŘÍLOHA

Příslušná ustanovení rozhodnutí kolegia č. 085/2021, která nejsou začleněna do konsolidovaného znění

Body odůvodnění:

„Kolegium Úřadu evropského veřejného žalobce,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále jen „nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce“), a zejména článku 21 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vypracovaný evropským nejvyšším žalobcem;

vzhledem k těmto důvodům:

1. Na mimořádném zasedání dne 9. června 2021 kolegium konstatovalo nutnost stanovení zvláštních pravidel pro výjimečné případy uvedené v čl. 28 odst. 4 nařízení.
2. Na žádost evropského nejvyššího žalobce pracovní skupina kolegia vypracovala k provádění čl. 28 odst. 4 nařízení pravidla nová a evropskému nejvyššímu žalobci je předložila jako návrh rozhodnutí kolegia ke změně a doplnění jednacího řádu.
3. Ze změn jednacího řádu vyplývají dílčí změny pro rozhodnutí kolegia Úřadu evropského veřejného žalobce č. 015/2020 ze dne 25. listopadu 2020 o stálých komorách.
4. Odůvodněný návrh změny předložil v souladu s článkem 70 jednacího řádu evropský nejvyšší žalobce kolegiu dne 12. července 2021.
5. Návrh vypracovaný evropským nejvyšším žalobcem kolegium projednalo na svém zasedání dne 11. srpna 2021.“

Článek 3:

„Článek 3

Vstup v platnost a přechodná pravidla

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost 30. dne po přijetí kolegiem Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Dokud nebudou změny, které přináší toto rozhodnutí, v plné míře zaneseny do technických funkcí systému správy případů, v každém případě ale nejvýše po dobu tří měsíců od data, kdy toto rozhodnutí vstoupí v platnost, lze náhodné přidělování případů stálým komorám provádět ručním losováním.